

»Kis Színkör« (Colosseum) tagja volt 1921-ben, majd három éven át mint a »Turán Regős-csoport« tagja járta az országot, kb. 500 hangversenyen vett részt. Elvégezve a Zeneművészeti Főiskolán az operai tanfolyamot, Radnay Miklós igazgató 1926. szeptemberében a M. Kir. Operaházhoz szerződtette, mint ösztöndíjas tagot. A következő év szeptemberében a rendes tagok sorába került s azóta az Operaház ünnepelt tenoristája. Főbb szerepei: »Bajazzók«, »A cigánybáró«, »Farsangi lakodalom«, »Mignon«, »Turandot«, »Hoffmann meséi«, »Bohémélet«, »Rigoletto«, »A tenor« stb. vezetés szerepei. — Költeményei számos fővárosi és vidéki lapban láttak napvilágot. »Alkonyi mesék« címen verskötete is jelent meg.

Lauschmann Gyula dr., író. Színműve: »Száz év«. Alkalmi színmű a székesfehérvári színészet százéves fordulójára. Előadták 1913. dec. 20-án, a székesfehérvári színészek. »Katonaorvos«, szmű 3 felv. Bem. 1918. febr. 10-én, Székesfehérvárott, Fodor Oszkár társulatánál.

Lautenburg Zsigmond, magyar származású német színiigazgató, sz. 1851. szept. 11-én, Pesten, megh. 1918. júl. 23-án, Marienbadban. Iskoláit Bécsben végezte, ahol nappal egy bankban dolgozott, este pedig a színházaknak volt szorgalmas látogatója. Különösen a Burgszínházért rajongott, ahol azon időben Sonnenthal aratott dicsőséget. 1871. dec. 16-án Besztercebányán lépett a színipályára, majd a budapesti német színházban is fellép. 1882-ben a stettini Elyseum-színház vezetésével bízták meg. Innen Berlin hódítja el; mint igazgató itt is nagyarányú munkásságot fejt ki. 1887-ben a Residenz Theater igazgatója, ahol 1896. dec. 16-án megüli 25-éves jubileumát. 1904-ben a bécsi Raymund-Theater vezetője, 1907-ben azonban ismét visszatér Berlinbe, ahol haláláig a színművészet felvirágoztatásán dolgozott. Nevét mint kitűnő színiigazgató írta be a német színészet történetébe.

Lavedan (lavdan) Henri, fr. színműíró, sz. 1859. ápr. 9-én, Orleansban. Nálunk is bemutatott színművei: »Szecesszió«,

szatirikus korkép 5 felv. Ford. Ambrus Zoltán. Bem. 1900. jan. 4. Vígshízház. »A Valton-család«, szmű 4 felv. Ford. Marquis Géza. Bem. 1900. márc. 29. U. o. »A párbaj«, szmű 3 felv. Ford. Harasnyai Kálmán. Bem. 1905. nov. 12. Nemzeti Színház. »Sire«, szmű 5 felv. Ford. Szász Zoltán. Bem. 1911. márc. 10. U. o.

Lavotta János, híres magyar zeneszerző. A pozsonymegyei Pusztafödémén született, 1764. júl. 5-én. Szülei előkelő nemes családhoz tartoztak. Előnevük Izsépfalvi volt. Korán mutatkozott benne a zenei hajlam. Végzetes befolyással volt további életfolyására mostoha anyjának túlszigorú, kegyetlen bánásmódja. A már fölserdült, nyugtalan vérű ifjú, megsokalta a házsártos asszony zsarnokoskodását, megszökött és beállt katonának. Édesapja utána utazott, felkutatta, kiszabadította és tudva, hogy a szülői háznál nincs maradása, Bécsbe vitte s zenei továbbképzéséről gondoskodott. Lavotta meg akarta mostohájának mutatni, hogy nem volt igaza. Szenvedélyes szeretettel feküdt neki a zene tanulásának és már rövid egy év alatt annyira vitte, hogy első nyilvános fellépésekor egész Bécs hódolt művészetének. Az osztrák császárvárosból hazajött és Pesten mutatta be csodás játékát. Rövid idő múlva nemcsak a főváros, hanem az egész ország is hangoztatta a nevét. Szébbnél-szebb nótáit az úri kisasszonyok zongorázták, a cigánybandák húzták, a falusi leányok és legények dalolták. 1793. jan. 4-én Protasevitz magyar színtársulatához állt be zenekarigazgatónak. Ebben az időben komponálta — állítólag — a »Lavotta szerelme«, c. zeneművet. Azért mondjuk »állítólag«, mert a zenészek nincsenek tisztában annak eredetéről nézve. Sokan határozottan Lavotta szerzeményének tartják, mások ellenben úgy tudják, hogy a »Lavotta szerelme« először egy Kossovits nevű kassai muzsikusként neve alatt jelent meg, mint Csokonai »A reményhez« c. költeményének megzenésítése. Ezt a hitet megerősíteni látszik Kazinczy Ferenc levelezésének az a pontja, ahol Csokonai még Lavotta életében érdeklődött Kossovits iránt, amiből az lenne következtethető, hogy a költő tudott a kassai zeneszerző kompozíciójáról. Éppen olyan kevés lát-